

A nemzet

2011 május 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ha egy ország nem biztos saját magában, ha nincs önbecsülése, ha nem ismeri szellemi alapjait, akkor gazdaságilag sem lehet sikeres – nyilatkozta a minap Orbán Viktor miniszterelnök egy interjúban, a Frankfurter Allgemeine Zeitung német konzervatív napilap internetes kiadásában.

Az az csak akkor lehetünk er?sek, ha van nemzeti önbecsülésünk, ha van hitünk, ha van identitásunk. Az elmúlt csaknem százötven év magyar miniszterelnökei közül kevesen fogalmazták meg ennyire tisztán, hogy miként maradhatunk meg, miként maradhatunk fenn. A nemzeti program feszített tempójú végrehajtásánál követhet el hibákat Orbán Viktor és kormánya, amely akár komoly népszerűségvesztéssel is járhat, azonban a biztonságosabb jövő? építése áldozatokat kíván mindannyiunktól. Ezt kívánta t?lünk Gyurcsány Ferenc volt miniszterelnök is – fájni fog, mondta, nem kicsit, nagyon –, de ?k, a balliberálisok a megszorításaikkal egyben totálisan eladósították, kismemizték az országot. Miért tehették? Mert önbecsülésében, önbizalmában megrendült a magyarság. Ezt is vissza kell szerezniük!

A kommunizmus öröksége máig kísért a kapitalistává átvedlett szocialista-liberálisok képében. A *Magyar Bálint-féle* oktatáspolitikai, történelmi szemlélet valójában alig különbözött az ötvenes évekbeli Révai József-féle kurzustól. *Rákosiék Molnár Erik, Andics Erzsébet* párttörténetekkel az élen kiirtották a nemzeti múlttal, hagyománnyal kapcsolatos nézeteket, magát a szellemiséget. Átírták a magyar történelmet, hamis következtetéseikkel szembefordították a nemzeti függetlenségi harcokban a nemességet a parasztsággal, a köznéppel. Ami a valóságban csak részben volt igaz. Magyarán deheroizálták történelmi múltunkat, miközben ránk sütötték a nacionalista, sovinizta és olykor a fasiszta jelz?t. Nem véletlenül tették indexre Hóman Bálint és Szekf? Gyula Magyar történet kötetét, vagy nem ajánlottak tekintették a Szilágyi Sándor szerkesztésében, szakavatott történészek által írt, *A magyar nemzet története* cím? tíz kötetes munkát. Magyar Bálint, a rendszerváltás utáni szabad demokrata oktatáspolitikus ugyan nem tett tiltólistára történelmi munkákat, de az érettségi tárgyakból kivette a történelmet, és számos intézkedésével súlyos károkat okozott a fiatalok identitásának kialakulásában. A rendszerváltás huszonegy évéb?l tizenkét évet vesztegettünk el, hogy végre helyrerakjuk az elmúlt száz év történelmének tudományos, elfogulatlan értékelését. Például várat magára – a tankönyvekben is – az úgynevezett ?szirózsás forradalom és a Tanácsköztársaság tragikus hatása Magyarország szétdarabolásában, vagy nyilvános feltárára vár a Magyar Kommunista Párt, a Magyar Dolgozók Pártja és a Magyar Szocialista Munkáspárt szerepe 1945-t?l 1956-on át 1989-ig, az ország eladósításáig. E történetek értékelése, tisztázása mind-mind szerepet játszik önbecsülésünk helyretételében.

Emlékeztetni kell arra is, hogy mennyire nem számítottunk, amikor a Nemzeti Színházat – Lotz Károly és Székely Bertalan freskóival – felrobbantották 1965. április 23-án. Az örökbecsű dal is róla fogant: „Hétre ma várom a Nemzetinél, / ott ahol a hatos megáll”. Hogy Kádárék múltunk, kulturális értékünk egy darabját semmisítették meg, az a magyarság nemzeti érzelmeinek sárba tiprása. S hány ilyen esetet lehetne felsorolni 1945-től! A Fidesznek és jobboldali pártszövetségeseinek kellett győznie ahhoz 1998-ban, hogy végül minden balliberális sajtótámadás ellenére felépüljön a Duna-parton az új Nemzeti Színház. Nem sok örömünk volt eddig benne. A Magyar Bálint-i és a hilleri kultúrpolitika szinte számotteg a valóban nemzeti magyar szerzők darabjainak színre vételét. Katona József, Móricz Zsigmond, Illyés Gyula, Németh László, Páskándi Géza, Csurka István, Sütő András, Gyurkovics Tibor, Szakonyi Károly és sorolhatnánk tovább, mintha nem léteznének. Őket kellene folyamatosan színen tartani, hiszen mindig jönnek a fiatal nemzedékek, akik tudni szeretnének múltjukról, a gyökerekről.

A kiegyezés utáni évtizedek kegyelmi állapotot jelentettek a magyarságnak. A nemzeti együttérzés jegyében ekkor mutatta meg európai szintű alkotó tehetségét a magyar építészet, a tudomány, ekkor tárhatta fel múltját kendőzetlenül a magyar történetírók és írók sora, és ekkor foglalta össze történelmi múltunkat a magyar képzőművészet, különösen a festészet – Székely Bertalannal, Madarász Viktorral, Zichy Mihállyal, Munkácsy Mihállyal és Feszty Árpáddal az élen. A Nemzeti Galériában alkotásaik nagy része együtt látható, de részévé kell váljon a fiatalok nemzeti önazonosságtudatának is. Még szerencse, hogy az ezeréves magyar keresztény állam ünneplése a Fidesz kormányzása alatt történt. Mert a jelzők ellenére méltó módon emlékeztünk. Nem kell azon gúnyolódni, hogy a magyar az egyetlen távolról érkezett nép, amely fennmaradt a Kárpát-medencében. Ennek oka nemcsak él, fejlődő magyar nyelvünkben keresendő, hanem abban is, hogy Szent István koronája, a Szent Korona a több évszázados történelmi viharok ellenére ezer éve népünk összetartó ereje, szimbóluma.

Stefka István, magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló